

Lidt fra jordemoderhuset i Ørsø.

De fungerende jordemødre i Ørsø jordemoderbolig kunne godt virke lidt krævende på sogneforstanderne.

Den 11. april 1861 sendte herredsfogeden en skrivelse til sogneforstanderskabet med et andragende fra jordemoder Lovise Christensen i Ørsø, hvori hun andrager om at måtte få et fjælgulv i jordemoderboligen. Det syntes sogneforstanderne ikke var en særlig god ide, og slet ikke med en altid tom kommunekasse, så de svarede følgende:

"- at da det nuværende Steengulv i Jordemoderboligen var velholdt, fandt det ingen Anledning til et Fielgulv i Stedet for, ligesom man ej heller antog, at Jordemoderen som et bondefødt Fruentimmer trængte mere til Fielgulv i sine Værelser end Sognets øvrige Beboere."

Om det var dette afslag, der gjorde, at Lovise Christensen forlod embedet, skal være usagt, men herefter hedder jordemoderen Maren Jensen.

Hun var heller ikke helt tilfreds med stuegulvet. Den 4. april 1867 fik sogneforstanderskabet en ansøgning fra hende om et nyt gulv. Der var nu gået 6 år siden den første ansøgning, og trægulve var nok blevet mere almindelige, så to måneder senere går rådet med til at bevilge 5 Rigsdaler til et nyt fjælgulv.

Det blev hendes mand, jordemodermanden Andreas Larsen, der fik opgaven med at lægge "et ordentlig Gulv". Samtidig skulle han sørge for at få solgt de sten, som hidtil havde dannet gulv, og pengene skulle gå til kommunens kasse.

At det blev Andreas Larsen, der fik opgaven, skyldtes sikkert, at han mange gange var kommunens entreprenør, når der skulle udføres et arbejde i sognet. Han fik også plads i det nye sogneråd.

Jordemoderboligen lå Dorfvej 46.

Kilde: Forhandlingsprotokol for Dronninglund sogneråd, 1858-70.

Jens Aaberg.